

Od Redakcji

Mamy przyjemność oddać w ręce Czytelników 11 tom „Biuletynu Uniejowskiego”, który w dużej mierze poświęcony został tematyce związanej ze Spycimierzem. Cieszymy się, że konsekwentne dążenia gminy Uniejów oraz lokalnej społeczności przyniosły pod koniec 2021 r. efekt w postaci wpisu „Tradycji dywanów kwiatowych na procesje Bożego Ciała” na *Listę reprezentatywną niematerialnego dziedzictwa kulturowego ludzkości* UNESCO. Mamy nadzieję, że ten zaszczytny tytuł pozwoli zwrócić większą uwagę na tę piękną, kultywowaną przez mieszkańców od 200 lat tradycję, a także wzmocni promocję i rozwój turystyczny gminy.

Pierwsze cztery artykuły koncentrują się na Spycimierzu jako obszarze badań i nawiązują do jego historii. J.T. Kałużny opisuje służbę na dworze królewskim w dwóch ostatnich dekadach XV w. Analizuje przebieg karier czterech kasztelanów spycimierskich, pełniących tę funkcję w latach 1483–1498, tj. Rafała Leszczyńskiego, Mikołaja Bronowskiego, Mikołaja Lubrańskiego i Jana Jaranda Brudzewskiego. Kolejny z autorów, J. Śliwiński prezentuje wstępne wyniki archeologicznych badań wykopaliskowych, przeprowadzonych w 2021 r. w centralnej części Spycimierza, które zrealizowane zostały przy okazji budowy Centrum historyczno-kulturalnego. Mogą one stanowić ciekawe uzupełnienie wcześniej podejmowanych badań oraz potwierdzenie znanych z różnych źródeł wydarzeń i przemian społeczno-gospodarczych, jakie na tym terenie nastąpiły.

Kolejny artykuł podejmuje tematykę sokolnictwa. M. Moszczyński zwraca w nim uwagę na jego szczególną rolę w czasach pierwszych kasztelanów grodu spycimierskiego. Sokolnictwo zostało wpisane na reprezentatywną Listę niematerialnego dziedzictwa kulturowego ludzkości w 2010 r. Polskie tradycje w tym zakresie dołączone zostały do wpisu, podobnie jak kwietne dywany, w grudniu 2021 r. Następnym tekstem, autorstwa J.T. Kałużnego i A. Wochny, szczegółowo przedstawia wyposażenie liturgiczne kościoła pw. Podwyższenia Krzyża świętego w Spycimierzu, który jest

najstarszą parafią w gminie Uniejów. Wzmianki historyczne na temat jej funkcjonowania pochodzą z początku XII w., a w jej wnętrzu zachowało się wiele niezwykle cennych, zabytkowych przedmiotów sakralnych.

Kolejne dwa artykuły nadal pozostają w problematyce gminy Uniejów. B. Czyżewski podejmuje tematykę związaną z cmentarzem ewangelicko-augsburskim, znajdującym się w Uniejowie, i dokonuje w nim analizy zachowanych tam inskrypcji nagrobnych. P. Bamberska natomiast prezentuje studium przypadku zagospodarowania przestrzennego obszaru wiejskiego –sołectwa Wilamów, położonego w gminie Uniejów. Wskazuje na jego mankamenty oraz mocne strony i potencjały do wykorzystania. Artykuł ten może stanowić przydatny dla gminy materiał przy prowadzeniu prac planistycznych na tym terenie.

Tom wieńczą dwa artykuły przeglądowe, dzięki którym możemy lepiej poznać genezę starań podejmowanych przez gminę Uniejów w zakresie umieszczenia spycimierskiego Bożego Ciała na liście UNESCO, opracowaną przez A. Szoszkiewiczą, oraz wymiary 20-letniej współpracy i rolę włoskiego stowarzyszenia InfiorItalia w tych staraniach, zaprezentowane w artykule A. Owczarek.

Tom z 2022 r. wypełniony jest wątkami spycimierskimi, co wyraźnie potwierdza, że dokonanie wpisu na listę dziedzictwa UNESCO zwiększyło zdecydowanie zainteresowanie tą tematyką badawczą oraz dało impuls do stworzenia artykułów, które zapisują kolejne karty historii Spycimierza.

Dziękując Autorom, Recenzentom i Radzie Redakcyjnej za współpracę nad 11 już tomem „Biuletynu Uniejowskiego” życzymy wszystkim naszym Czytelnikom interesującej lektury!

Redakcja „Biuletynu Uniejowskiego”